

lighed for at etablere en sådan, men principielt alene med samme formål som rentestøtteordningen: At tilbyde danske virksomheder en konkurrencedygtig eksportfinansieringsrente.

Som et andet eksempel på en ordning vedrørende rentestøtte kan nævnes den midlertidige rentetilskudsordning i forbindelse med infrastrukturprojekter i de baltiske lande, som med hjemmel i eksportkreditlovens § 4 a og med en særlig støttebevilling på til dato i alt 170 mio. kr. har vist sig at være meget attraktiv for danske virksomheder. Som følge af Danmarks internationale forpligtelser kan denne ordning ikke fortsættes i den hidtidige skikkelse. Andre veje kan vise sig farbare, men det vil være op til det kommende Eksportkreditudvalg at vurdere disse.

Til § 8

Som udgangspunkt skal eksportordningerne for skibe ikke adskille sig fra ordningerne for andre kapitalgoder.

Afsætningsituationen for nybyggede skibe er imidlertid stærkt præget af den internationale konkurrence. Derfor er både risikodækning og finansiering i forbindelse med salg af nye skibe bygget ved danske værfter – såvel til eksport som til hjemmemarkedet – henført under fondens opgaver.

Risikodækning og støtte til finansiering – herunder CIRR-renteordningen – vil være ens for salg af skibe til eksport som til danske redere og vil kunne ydes under anvendelse af de samme instrumenter, som anvendes ved salg af andre store kapitalgoder. Til sikring af CIRR-rente kunne der herudover blive tale om statsligt opkøb af obligationer udstedt i forbindelse med skibsfinansiering eller statslig garanti for långivers refinansiering.

Administrationen af eksisterende skibsfinansieringsordninger, herunder afvikling af sådanne ordninger, kan henlægges til Eksportkreditfondens administration.

I det omfang, der fortsat bliver mulighed for særlige finansielle støtteordninger til salg af skibe, vil der også kunne etableres programmer på dette område. Støtte til produktudvikling på værfter vil dog ligge uden for fondens opgaver.

Til § 9

De af erhvervsministeren fastsatte retningslinier for Eksportkreditfondens virksomhed skal danne de overordnede rammer for fondens virksomhed, idet ministeren i disse forudsættes at udmønte lovens og fondens formål i operationelle målsætninger og principper.

Retningslinierne vil omfatte tre væsentlige emneområder: For det første fondens økonomi. For det andet fondens fremtidige virksomhed, herunder en nærmere afgrænsning af administrationens og Eksportkreditudvalgets kompetence samt Eksportfremmerådets rådgivningsvirksomhed, samt fondens opgaver i forbindelse med administration og afvikling af engagementer, herunder administration af udestående fordringer. For det tredje overholdelsen af Danmarks internationalt påtagne forpligtelser, herunder i WTO, OECD og EU.

For så vidt angår fondens økonomi, skal fondens administrations økonomiske ansvar klart fremgå, ligesom der skal fastlægges principper for fondens økonomi og regnskabsføring, herunder egenkapitaldækning, balance, risikostyring og hensættelser.

For så vidt angår fondens fremtidige opgaver, fastlægges de rammer for fondens fremtidige produkt-, risiko- og præmiepolitik, som skal udfyldes af Eksportkreditudvalget og Eksportfremmerådet, herunder også dækningsomfang og dækning af udenlandsk andel, samt nærmere regler for etablering af programmer vedrørende bistand til finansiering. Det forudsættes, at Eksportkreditudvalget inden for sit ansvarsområde i vidt omfang delegerer beslutningskompetence til fondens administration for at sikre den hurtigst mulige behandling af det store antal sager og alene bibeholder store og principielle sager til egentlig udvalgsdrøftelse.

For så vidt endelig angår fondens administration og afvikling af påtagne engagementer, fastsættes de overordnede principper, herunder bl.a. principper for administration af udestående fordringer, moratorieadministration og de særlige tjenester til virksomheder mv., i forbindelse hermed, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 9.

Til § 10

For de – formentlig relativt få – tilfælde, hvor Eksportkreditfonden ved sin virksomhed opnår regreskrav eller andre fordringer mod danske privatpersoner, er det af betydning at kunne benytte sig af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltningens adgang til at inddrive fordringer ved lønindeholdelse. Derfor videreføres de hidtidige bestemmelser herom.

Til § 11

Loven bør i det hele træde i kraft den 1. januar 1996. Det vil dog være nødvendigt, at de bestemmelser, der er fornødne med hensyn til gennemførelsen af loven, kan sættes i kraft så tidligt som muligt. Gennemførelse af forslaget vil kræve Europa-Kom-